

Organitza

Col·labora

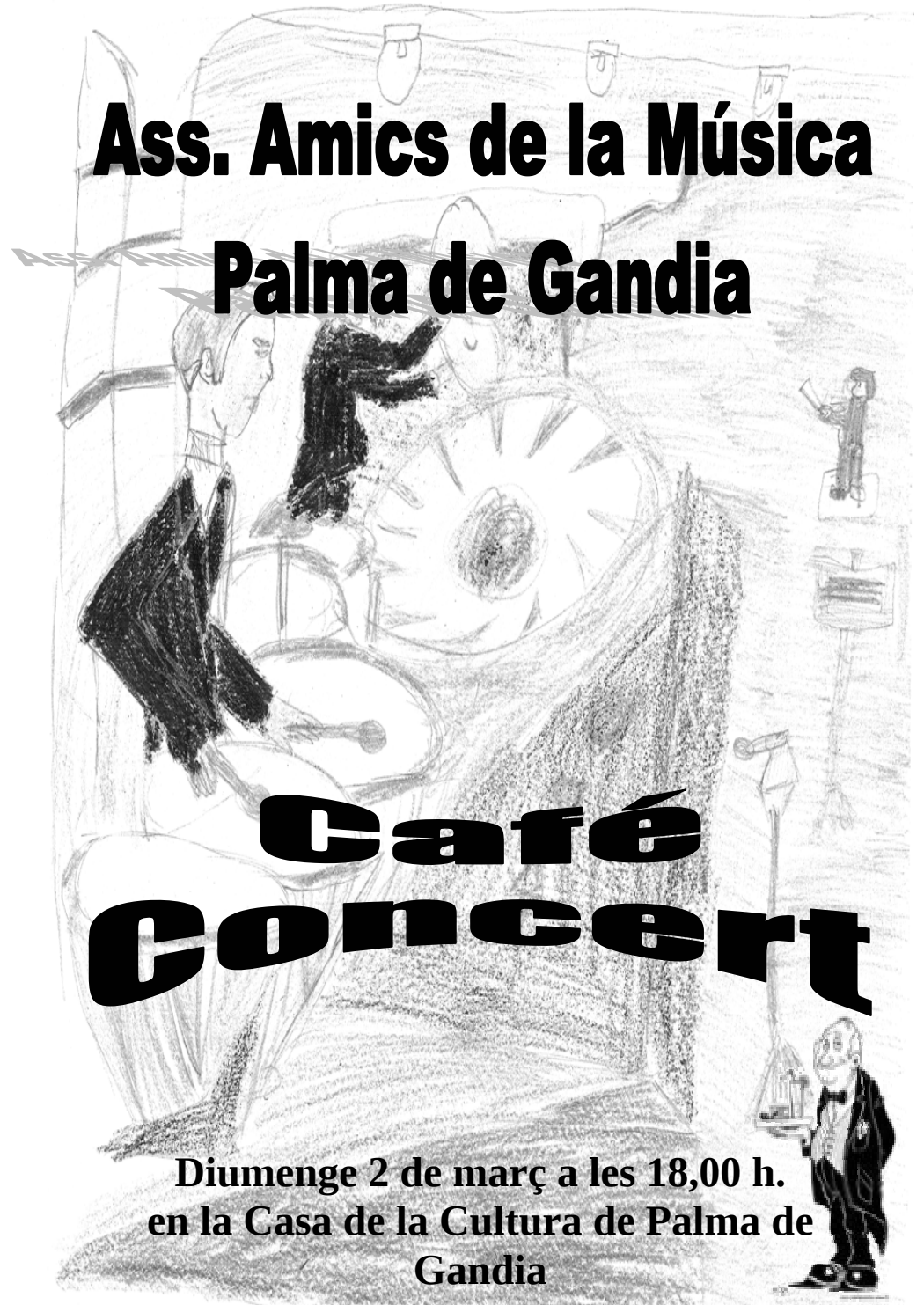

anys de banda

**Ass. Amics de la Música
Palma de Gandia**

**Café
Concert**

**Diumenge 2 de març a les 18,00 h.
en la Casa de la Cultura de Palma de
Gandia**

Associació “Amics de la Música” de Palma de Gandia

Café concert

(Pasdobles i xaranga)

PRIMERA PART

CHURRUMBELERIAS (PD)	EMILIO CEBRIÁN RUIZ
MAMBO “8”	PÉREZ PRADO
EN “ER” MUNDO (PD flamenco)	FERNÁNDEZ Y QUINTERO
CARIÑOSO (mambo)	N. ROMANO

SEGONA PART

AYAMONTE	JUAN AMADOR JIMENEZ
BAILA MORENA	JULIO IGLESIAS
ISLAS CANARIAS	J M TARRIDAS
QUIJOTE	JULIO IGLESIAS
MECANO	Arr. Azael Tormo
DIRECTOR	VICENT MARTÍ FERRER

El **mambo** és un ritme i un ball originaris d'Àfrica i desenvolupats a Cuba que es va convertir en un dels estils musicals llatinoamericans més populars de mitjan de la dècada de 1950. Es Balla seguint un ritme sincopat, mescla de música africana, hispanoamericana i jazz, i es caracteritza per presentar un temps de silenci en cada compàs, que es correspon amb una pausa en el moviment dels ballarins a fi d'accentuar la síncope (desplaçament de l'accent rítmic del temps fort al temps dèbil del compàs).

El mambo modern comença en 1938, quan Orestes López va escriure un havanera anomenada «Mambo». La cançó era una havanera, descendent dels balls de saló europeus com el ball anglès *country*, la contredanse francesa i la contradansa espanyola, però usant ritmes que deriven de la música folklòrica africana.

A finals dels anys 1940, el músic Dámaso Pérez Prado va inventar un ball per al mambo i es va convertir en la primera persona a vendre la seua música com «mambo».

Dámaso Pérez Prado (11 de desembre de 1916, Matanzas, Cuba - 14 de setembre de 1989, Ciutat de Mèxic, Mèxic).

Pérez Prado és conegut pels seus aportacions a la música mambo, la qual té els seus orígens en la rumba i donaria pauta al desenvolupament de la salsa. Va estudiar música en la seua Cuba natal. Va treballar en diverses orquestres en L'Havana en els anys

1940, va ser també durant un curt període pianista de la Sonora Matancera. Entre les seues composicions més conegudes es troben Què ric mambo i Mambo 5, esta última després llançada en una nova versió en 1999 pel cantant alemany Lou Bega.

La seua popularitat va aconseguir la seua cima entre els anys 1940 i 1960. Inclús va aparèixer en algunes pel·lícules mexicanes i nord-americans.

Va adquirir la nacionalitat mexicana en 1980 per a residir els últims anys de la seua vida en el país on es va fer famós. Va morir a l'edat de 72 anys en la Ciutat de Mèxic el 14 de setembre de 1989 a causa d'un infart.